

BUDA-PESTA

25 Maiu st. v.
6 Iuniu st. n.

Va eși joi'a și duminică.

Redacțiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 40.

ANULU XIV.

1878.

Pretulu pe unu anu 10 fl.

Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.

Pentru Romani'a 2 galbeni.

ADIO LA POIANA-LUNGA.

Poesia, cântu, placere,
Au peritu și m'au invinsu :
Totu se stinge în tacere,
Numai dorulu sta nestinsu !
Plai cu flori mirositoare,
Câmpu de roze parfumatu,
Paserele caletore,
Vântu de frunzie 'namoratu,
Lunci placute și duiose
Unde lacramiore cresc,
Doine dulci, armonioase . . .
Vântulu sufla,
Nav'a plăca,
Eu pornescu !

Flori, câmpii resunătoare,
Voiu să plângu dar lângă voi,
Căci sîm frunzia caletore
Si me duc în sboru de foi !

Acum ori ce amintire
Este unu jalnicu suspinu,
Ori ce tainica simțire
Noru de plôia pe seninu !
Ori ce voce de placere
E oftatu petrundietoru,
Ori ce dulce adiere
Glasu de crivetișu mugitoru !
Traiu, retragere placuta,
Unde florile iubesc,
Cântu de doru, lunca tacuta . . .
Vântulu sufla,
Nav'a plăca,
Eu pornescu !

Filomele, voci duiose,
Voiu să plângu dar lângă voi,
Căci din roze grațioase
Sboru în veștejite foi !

Frați, placute suriore,
Fiti ferice, bunu remasu !
Vântulu rupe câte-o flóre,
Frunzi'a plăca, eu ve lasu !
Filomel'a ce suspina
Pentru mine e 'nsedar ;
Cerulu meu nu se 'nsenina,
Si stelutiile disparu ;
Nimeni dorulu meu nu scie,
Paserele-l banuescu . . .
P'unu ocenu de vecinicia
Vântulu sufla,
Barc'a plăca,
Eu pornescu !

Flori, câmpii resunetore,
Voiu să plângu dar lângă voi,
Căci sîm frunzia caletore
Si me duc în sboru de foi !

Fericire ești departe
Când iau tainiculu meu sboru,
Doru de cale ne desparte,
Vai ! de ce sîm caletoru !
Voiu vedé cladiri pompose,
Tronu, surisu de hipocritu,
Dar . . . nici aste văi frumoșe,
Nici astu dulce ciripitu !
În atât'a desfetare,

Eu voiam sè me palescu
D'a zefirului suflare! . . .
Salutare!
Vântulu bate,
Eu pornescu!

Filomele, voci duióse,
Voiu sè plângu dar lînga voi,
Câci din roze graçiose,
Sboru în vestejite foi!

Dec. 1876.

Barbu.

Merulu fatalu.

— Novela istorica. —

(Urmare.)

Pulcheria tóta în albu îmbracata, cum o-amu vediutu venindu de la biserică, mai avea o mantila mohorita ce-i acoperia tóte formele esterne. Era pe capu velulu albu, carele se întindea pâna la umeri, si i acoperia fruntea si mai tóte parțile capului, pentru care cauza nici nu ne încumetâmu a descrie frumseti'a sèu nefrumseti'a unei auguste calugaritîe. Personalulu ei totu asemenea. Numai diadem'a cu cruce de pe capu, semnulu Augustei, o distingia pe Pulcheria. Nu mai puçinu înse eră Pulcheria impunetóre, cu espressionea ochilor ei, si cu siguritatea voci si logicei dênsei.

Întrându în Tablinu, s'a asiediatu numai decâtu pe unu tron simplu de lemnu, ce eră pusu pe emporiulu din fondulu Tablinului, vis-à-vis de intrare. Lînga ea mai jos surorile ei de drept'a si stâng'a, formându cu celelalte surori calugaritîe unu semicercu. Asia primia Pulcheria numai visite mai însemnate si binevenite.

Atenais ajungendu la pórt'a de feru, s'a adresatu sentinei de la pórt'a, a dá semnulu. Unu ciocanu mare de feru, fu slobozitu în pórt'a de trei ori, si o ferestrutia mica deschidendu-se, se audî o voce femeiesca, fara sè fia vediuta, care întrebâ: — Cine este ?

— Atenais, fic'a filosofului Leontiu din Atena, cere graçia si intrare la Augusta Pulcheria, — respunse Atenais.

Femei'a care a întrebatu la pórt'a, eră asemenea calugaritîa, si se numia „ianitóre“, adeca aceea care deschide si inchide usi'a sèu pórt'a.

Ianitóreă dâ de șcire nomenclatorei în vestibulu, acêsta alergâ în gradina si anuciã Pulcheriei, sè întorce si dà semnu de deschidere, si ianitóreă cu trei chei deschide, si numai o usitîa mica în pórt'a mare se deschide, si Atenais intrâ.

Cu pasi rari, dar siguri, pasiesce Atenais prin peristilu, fara a privi în laturi, si suie cele șiepte trepte în vestibulu.

Ea eră îmbracata cu mantela vêneta fara mâneci si mare, era capulu invelitu într'unu velu de metasa din India, nu asiã latu cá lungu, si carele eră legatu în baltîu la spate.

Ea rogâ pe nomenclatórea s'o elibereze de aceste doue vestminte, si sè le pastreze, pâna la esire.

Era când o-a desfasuratu, ênsasi nomenclatórea

s'a uimitu! Sórele când resare, nu luceșce mai frumosu, decât mândrulu capu alu Atenaidei.

Déca amu fi poetu orientalu, amu descrie-o astfel: Ochii ei — nóptea când se lupta cu lumin'a dîlei; buzele ei — auror'a când lumineza margaritarele; perulu ei — întrece ebenulu; statur'a ei — rusîneza ori ce finicu.

Dar nu sîntem poetu, ci numai unu simplu scriitoriu de adeveru istoricu. Si vom lasá acusi sè vorbésca în privintî'a acêsta tatalu ei. Putemu spune, cá ea avea îmbracaminte fine, o rochia galbena cu brodarie scumpe la ciuratura, si o tunica de bissonu albu cá néu'a, asemenea brodata cu auru, care cu spatelulu împreuna, i înfasiurâ tali'a-i svelta, si peste mijlocu eră încinsa cu o cordea îngusta si lunga, care atêrnâ în jos în partea din nainte. Pe picioare avea sandali rosii, colórea nobililor, la grumazu câteva sire margitare, pe mâni brașilete de auru, si în fine, déca cineva are figur'a dînei Rhea, împletitur'a perului a fost cá la Rhea, cositiele în parte înodate în céfa, în parte lasate în jos pe albu-i grumazu.

Acêsta ar fi deci toalet'a Atenaidei, care tîendu în mân'a stînga unele paturi de pergamenu, unu fel de carte sèu manuscrisu, intrâ în tablinu.

IV.

Durerea.

Tablinulu nu avea ferești, lumin'a dîlei o capetâ prin cupola. Era sér'a se luminâ prin unu candelabru — lustru — pendinte în mijlocu, în care se aprindeau mai multe lumini de céra.

Când intrâ Atenais, candelabrulu se aprinsese, câci timpulu inaintase si eră în murgitulu serei. Aspectulu la lumina e mai feericu, e mai magicu. Atenais se parû cá unu ângeru cadîutu din ceru, sèu cá o fea mitologica. Femeile Pulcheriei, si ênsasi Pulcheria, nu putû ascunde o mirare ôre-care, de acêsta aparintîa, de si Pulcheria cunoșcea pe Atenais.

Atenais cu îndreznêla si cu demnitate a pasîtu în tablinu, privindu dreptu în faci'a augustei Pulcherie, si pâna când facû închinatîunile îndatinate, domniã tacerea cea mai serbatorésca.

Pulcheria, cá fisionomista buna, observâ îndata, cá Atenais sufere, si cá durerea își pusese tronulu în ânim'a si ochii ei straluciti. Pentru aceea o preveni.

— Bine ai venit, Atenais, fic'a bravului nostru subditu Leontiu. În modest'a mea casa ai locu si scutu!

— O fiintîa parasita, alungata, despoiata de dreptulu ei, sîm eu, care proșcernu rugarea mea umilita la picioarele înaltei Auguste, — incepû Atenais cu unu tonu durerosu, ce petrundea ânimile.

— Ori care sè fia durerea ta, ce o esprime fisionomi'a ta, eu te voiu ascultâ, numai atât'a voiu sè observu ficei filosofului Leontiu, cá nu e parasita fiind Ddieu cu ea, si Pulcheria serv'a lui Ddieu, i va dá mân'a de ajutoru, încât e cu putintîa, — adause Pulcheria cu linișcea cea mai mare.

— Cuvintele înaltei Auguste vérsa picuri de balsamu pe ranele ânimei mele, si lesne s'ar vindecâ, déca acele n'aru proveni de la frati.

— De la frati? Te pricepu. Si profetulu împetratu s'a plânsu dicêndu: „de m'ar fi ocaritu inamiculu, asiû fi rabdatu . . . era tu amiculu si cunoscutulu meu, cari împreuna dulce ne svatuiamu?“ — —

durerosu a suferi nedreptate de la aceia de la cari acceptamu iubire, dar nu te superá, cine a cautatu asilu la Pulcheria, nu s'a întorsu nemângaiatu, nici Atenais nu se va întorce.

— O înalta Augusta! — esclamá Atenais câdiându în genunchi, — o sânta Pulcheria, cum ești laudata în totu imperiulu! Te rogu nu me lasá préda fraților mei, eu ceru dreptate a supra lor!

Pulcheria nu putú suferi îngenunchierea ei, pentru aceea scolându-se se cobori la Atenais, si o prinse de mâna dicându-i:

— Scóla-te, iubita Atenais! aibi indreznéla față de mine! nu în genunchi sè te vedu naintea mea, càci onórea acésta se cuvine celui Préînaltu, ci vino în braçele mele, cá la sor'a ta, si îmi fii mie sora, si redicându-o o duse si-i dete scaunu cá sè síeda în faç'á ei.

— Vedi asiá, acuma ién enaréza-ni secretele ânimei tale, sùm curiósá a le scí, — începú Pulcheria asiedându-se pe scaunulu seu.

Atenais fu frapata de atât'a bunatate, si tocmai își revocá în memoria, de unde sè încépa? Pulcheria observá indata si grabi în ajutoru.

— Ai dísu, cá frații ti-au facutu nedreptate, cum asiá?

— Ceru mai ântâiu scusa, o înalta Augusta! càci o straina cá mine am cutezatu a calcá sanctuariulu acestei locuinte. Éra caus'a mea este: frații mei, dupa mórtea tatalui meu, m'au espropriatu si alungatu de la casa. Si ací érași i-a statu vocea, de durere neputédu vorbí mai departe.

— Cum? Leontiu a muritu? Sermanulu Leontiu! Sè-i fia tierin'a usóra! Si la mórtea sa ce dispunere a facutu?

— Nimicu alta decátu, cum nici odata nu l'am vedútu, a lacrimatu privindu la frații mei, si a dísu cu jale: „în voi nu mi s'a realizatu dorint'a“, — întielegédu cumca ei nu s'a aplicatu nici unui studiu.

— Si ce a enunciatu cu privint'a la tine?
— „Éra tu, fic'a mea, cu frumset'á ta, si cu sciint'á ta vei ajunge departe.“ Aceste i-a fost ultimile cuvinte.

— Mórte de unu filosofu! — adause Pulcheria. Si apoi frații? — continuá întrebându.

— Frații au interpretatu cuvintele moritoriului dreptu espropriare si mi-au denegatu totu dreptulu de moșcenire, dându-mi abiá o suta de galbeni cu cari am întreprinsu acést'a caletoria.

— Si cum ai caletoritu? — se grabi Pulcheria a întrebá, cá cum ar fi voitu sè tréca la alta materia, cá cum caint'á Atenaidei n'ar fi fost asiá ponderósa.

— Calare, Maiestate!

— Singura?

— M'a însogitu numai fidelulu meu servitoru Pedro, unu mauru bi eunuchu, pe carele tatalu l'a cumperatu cá sclavu micu, si mi l'a donatu mie, si carele se léga de mine cu o fidelitate fórté mare.

— Vedi cá Ddieu grigesce! Dar de multu ești pe cale?

— Tatalu a muritu nainte cu trei luni. Dupa mórte-i am cerutu partea mea de la frați, cá sè-mi arangezu singura șcóla, dupa tipulu șcólei tatâne-meu,¹¹⁾ dar ei neînvoindu-se, ci înca declarându-me

neîndreptatita, celu d'ântâiu cugetu m'a îndemnatu sè iau refugiu aici.

— Bunu cugetu.

— Capetându sut'a de galbeni, mi-am pachetatu rufele si vestmintele cele mai necesarie, si calare pe caii mei, ce i avusesem, am plecatu.

— De ce n'ai venitu pe mare?

— Am voitu sè atingu unele locuri mai de frunte si renumite, si am cugetatu cumca o caletoria pe uscatu nu e asiá periculósa cá pe mare.

— Si-apoi?

— Nainte de dóue luni am plecatu. Am atinsu Olimpulu, Saloniculu, Filipopolulu si Adrianopolulu. Nimicu reu nu mi s'a întéplat. În totu loculu am aflatu ómeni binevoitori. Éra pe calea cea lunga se siliá Pedro a me distrage cu naivitatea si bunet'á sa.

— Si când ai sositu aici?

— Numai cu câte-va óre mai nainte.

— Unde sùnt caii, paculu si Pedro?

— La ospetaria, nu departe de Cisterna.

— Ah! aceea nu vom suferi. Îndata voiu dispune aducerea lor în curtea domnesca; este acolo destulu locu si pentru servițiulu Atenaidei. Si scolându-se merse la o mésa, scrise câte-va cuvinte, si o predece nomenclatórei în vestibulu.

— Sùm fórté multiamitóre, înalta Augusta, de si nu asiú fi voitu sè facu atât'a încomodare. De altmintrelea me temu, cá Pedro fara mine nu va veni. Eu i-am dísu, cá fara mine sè nu se îndeparteze nicairi, si elu are atât'a simplitate, de nu va voi sè asculte nici de trimisii maiestátii tale.

— Dóra voiu reesi în numele împeratului?

— Anevoia credu, de si elu a vorbitu chiar cu maiestatea sa împeratulu, lângá Cisterna, unde eu m'am fost retrasu puçinelu, éra Pedro priviá la petrecerea din Hipodromu.

— Cu atâtú mai bine dara. Acuma sè vedemu ce sè facemu cu ingrații tei frați?

— Ceru partea mea de mosia. Tatalu meu a avutu mai multe vile în Atena, cu gradini si paménturi fructificatóre, si cas'a din Acropolis de lângá Panthenonu în cetate, care éra locuint'á nóstra si șcóla tatalui meu, facu o avere însemnata!

— Si alta ceva nu mai ceri?

— Ceru a se statuí unu esemplu, sè fie si pedepsiti!

— E bine, asculta sentent'á mea. Processulu în acestu momentu îl terminámu. Cea mai mare pedépsa pentru frații tei, este iertarea ta.

Fruntea neteda si frumósa a Atenaidei se încretí, ea facú unu gestu cá si celu ce aude de odata si ce-i place si ce nu-i place.

— Vedu cá nu me pricepi înca. Dar sè te întrebu alta! — continuá variandu întielep't'a Pulcheria.

— Binevoieșce, înalta Augusta! — respunse Atenais încordându-si atentiunea.

— Cum iti place metropol'a?

— Fórté bine. Aten'a e rara cu monumintele sale, d'ar ací mi se pare cá tóte sùnt mai splendide.

— Dar ce díci de locuint'á mea asceticésca? Vino si vedi-o mai bine, — dicédu aceste se scolá si

tatu pâna la împeratulu Iustinianu, carele le-a închisu. Cantu. Totu acolo.

¹¹⁾ Aceste șcóle acadomice asiá numite a Filosofilor, a sus-

luându-o de mâna, i aretă totu localulu internu, care noi l'amu descriu mai sus.

— Nu e nimicu de observatu. Ací tóte corespundu vietii ce ti-ai alesu, Augusta Dómna!

— Acum mai spune-mi un'a: esti botezata séu nu?

— Nu sùm.

— Am cugetatu. Filosofii decomunu aștepta etatea barbatiei pâna la botezu. Ba ei confundându pré tare filosofii classica cu preceptele evangelice, si voindu a împacá asiá dicéndu pagânismulu si creștinismulu, aru primí numai moral'a, fara fundamentulu moralei, dogmele. Ocupatu-te-ai si tu cu Evangelia, dupa datin'a filosofilor nostrii din Atena.

— Ocupatu, si cá proba tocmai am adusu cu mine o opera mica, cá sè o subșternu de suveniru maiesității tale, care documentéza, cá eu simtíescu creștineșce, — si cu aceste cuvinte predete Pulcheriei opșiorulu de pergamentu.

Erá o poesía de șiese metre în 2343 versuri, despre vietii lui Isusu, plina de omerochentra, adeca sentintie împrumutate din Omer, o opera bizara, dar dupa gustulu de atunci. ¹²⁾

— Fórte bine. dar nu e de ajunsu. Omer nu s'a pututu înaltí la ideile sublime ale Salvatorului, si asiá nici nu e în stare a-lu esplicá. Asculta deci ce dîcu io în sensulu învetiaturei creștineșci pure. Décati place Constantinopolulu si locuintii mea, déca vrei asilu contra nedreptilor frati, remâni aci, în Constantinopolu, în cas'a mea, fi mie sora, si de-ti va placé velulu, îl poti purtá cu mine, éra de nu, eu Augusta Pulcheria îti voiú dá zestre. Ești contenta?

— N'am meritatu atât'a bunatate! — respunse Atenais cu lacrimi în ochi, sarutându mân'a Pulcheriei, — dar admiru religiunea ta, o înalta Augusta, eu acum vedu naintea mea deschidîndu-se o usia, prin care cu totul altfel îmi apare edificiuulu evanghelicu, decât cum l'am studiatu, de alta parte nu cutezu a respinge ofertulu, căci asiú vatemá grația maiesității tale. Sùm contenta!

— Grația împarte Ddieu. Noi sântemu unelte numai. Acuma vino sè te îmbracișiamu, — si îmbracișiamu-o, o sarutara tóte dearêndulu.

Nu asiá usioru s'a lasatu a se capacítá Pedro, când îl învitara servitorii de la curtea îperatésca, cá sè li urmeze. Însedar i se spunea, cá îperatulu, cá Pulcheria, cá Atenais a ordonatú asiá. Elu pretindea mortíșiu sè vina Atenais, de care e datoru sè asculte. Elu vré sè o véda.

N'a folositu nici o resonare. Atenais a fost tramisá cu carutiá îperatésca la otelu, si numai atunci a plecatu Pedro. Ajungêndu la port'a de feru, unde a descalecatu Atenais, si aci avura lupta cu elu, căci nu voiá nici la demândarea ei sè mérga în despartímêntulu servitorilor îperatésci, temêndu-se cá-lu despartu pentru totu-de-una de dómn'a sa.

Si aci numai Pulcheria a gasitu ajutoru. Pedro erá eununchu si cá atare, de si Pulcheria a interdîsu întrarea altui barbatu, afara de Teodosiu si preotulu, unu venerandu bețrânu, totusi esceptionalminte pentru fidelitatea acestui arapu, a subscrisu îndata unu decretu, denumindu-lu de ianitoru pe Pedro.

Ce bucuría! când i s'a cetitu decretulu scrisu în fuga de Pulcheria, vre-o dóue șire.

— Pedro ianitoru! Pedro vede pe Atenais! — dícea elu plinu de bucuría, — dícea elu, si facea nasu lungu tuturor servitorilor, cari voiau sè-lu rapésca, dupa cugetulu lui.

V.

Resbunare creștinésca.

„De-ti va placé velulu, îl poti purtá cá mine, éra de nu, eu Augusta Pulcheria îti voiú dá zestre,“ asiá se exprimá Pulcheria catra Atenais, si Atenais își însemná bine cuvintele aceste, si Pulcheria își tînú cuvêntulu într'unu modu minunatu, cum vom vedé.

În decursulu anului aceluia, nu avemú alt'a de inregistratu despe eroín'a nóstra Atenais, numai cá luá parte la ocupatiunile Pulcheriei, cari constá în cusutu si brodaritu diu'a, séu la cultivarea gradinei în timpu acomodatú, si la rugatiunile si esercitiile religiose ce le îndepliniá parte singura în societatea celorlalte dame tóte calugaritíe, parte sér'a cu serviciulu spiritualulu curtii.

Ací cusura ele multe vestminte si mesaie de altariu bisericescu, pentru cele mai de frunte biserici din Roma, Alesandria, Antiochia si Jerusalimu. Éra altariulu de auru, si ornatulu seu, erá unu specialu donu alu Pulcheriei în biserica din Constantinopolu de la Ss. Apostoli.

Ací se perfecțiuná Atenais în învetiatur'a creștinésca dupa spiritulu evangheliei, spre marea bucuría a Pulcheriei.

— Voești sè fii creștina perfecta, iubita Atenais? — o întrebá Pulcheria într'o di de tómna, când faceau preâmbulare în gradina.

— Si ce trebue sè facu spre acelu scopu? — întrebá Atenais.

— Cá sè te înscrii în cartea vietii, trebue sè primești botezulu.

— Așteptu dara cu nerabdare timpulu celu doritu.

— Asiá dara vom avé bucuría a asistá la o ceremonía celebra a religiunii nóstre. Vedi, — adause Pulcheria cu o cautatura binevoitoare, — ce bine a facutu frații tei, cá te-au esilatú! Eu n'asiú fi avutu ocașunea sè te numescu sor'a mea. Éra tatalu teu, bunulu Leontiu, mi-a venitu chiar întrú ajutoru, când a dîsu sentintii asupra ta: „cu frumsetii si cu sciintii ta vei ajunge departe.“

— Multiamescu Provedintiei, care grigescé în modu minunatu de cei parasiti, si mi-a datú mentoru în persón'a ta, o! venerata Pulcheria! D'ar permiti-imi si mie o întrebare?

— Poftesce!

— Ce e caus'a de ai îmbracatu velulu castității? La acésta întrebare, Pulcheria s'a vedíutu încâtva emotiunata. Si Atenaidei i parea deja reu, cá a pus'o. Pulcheria înse se sciá iute predomni, si i respunse:

(Va urmá.)

Georgiu Traila.

¹²⁾ Cantu Caesar. Totu acolo.

S A L O N U.

Conversare cu cetitórele.

Marele evenimentu literaru, triumfulu dlui Vasile Alecsandri la emulatiunea poetica din Montpellier, forméza obiectulu de conversatiune în tóte cercurile române.

În adevèru acesta e unu mare evenimentu, càci elu trage asupra literaturèi nóstre atentiunea întregèi lumi civilisate.

Nu este înca nici unu casu, cá vr'unu poetu românú sè se fi împartèsitu în o astfel de distinctiune înalta.

Tóta lumea latina vine sè incunune pe poetulu nostru. De acuma înainte, nu numai noi ne mândrimu cu elu, tóta gîntea latina îl numesce alu seu.

Priveghiatórea din lunc'a de la Mircești, poetulu natiunii române, a devenitu poetulu latinitatii.

*

De odata cu cânteculu aplaudatu alu filomelei nóstre renvià si natur'a. Campiile si delurile îmbracara tapetulu lor verde, inzestratu cu mii de floricele. Lun'a lui maiu sòs si trecù.

Trebue sè ne plângemu înse, cà de asta-data lun'a maialelor nu se purtà tocmai galantu facià cu arangiatorii de petreceri. Ploile dese spelara multe ilusiuni frumóse, si recórea pré aspra degerà o multíme de flori ale bucuriei.

Se póte dice, cá 'n anulu acest'a nici n'a fost primavéra cum se cade, ci din érna de odata întraramu în véra.

E bine, déca în maiu nu puturamu avé desfètare deplina, sè ne recompensàmú în junie!

Maiarele trecura, sè traiésca junialele!

*

Lun'a lui junie are la ordinea dílei multe eventimente interesante. Éta 'ndata congressulu! Dar sè nu politisàmú . . . Mai bine, sè vorbimu de espositiunea universalá! Se póte dice, cá de si acést'a s'a deschisú înca în prim'a maiu, în realitate numai acuma e gata.

Sè mergemu dar si noi acolo!

Cine n'ar merge bucuros la acésta espositiune, numai sè aiba mijlóce?! Dar nici de aceste nu se cere acuma asíá multu cá de alta-data. Pe timpulu duratei espositiunii sè dau bilete pe calea ferata cu unu pretú fórtè redusú.

Este interessantu a cetí rapórtele díuarelor despre acésta espositiune. Cele din Germania scriú cá 'n batjocura; din fla-care se cunóșce invidi'a, cá Franci'a si fara concursulu Germaniei fu în stare a produce unu lucru atát de admirabilu, càci — precum se șcúe — Germani'a nu ia parte la acésta espositiune. Cele din Viena facu comparatiuni între espositiunea acést'a si între a lor din 1873, si scotu cá resultatu, cá în Viena au fost mai solide — cladirile. Englesii, italianii, si tóta lumea, pâna chiar si muscalii, scriú frumos si admira — renviarea Franciei.

*

Renviarea! Ce frumósa serbatóre! Póte sè fia mai frumósa decât acést'a? Nu credu!

Natiunea româna înca a trecutú prin actulu

renviării. Si ce serbatóre grandiósa fu aceea! Munții au resunatu cântecele de bucuria a váilor, si váile au reoglindatu faci'a vesela a munților.

Dar renviarea ei deșteptà gelosí'a multora. Dușmanii s'au sporitu. Ma si acél'a, pe care multi îl credeau amicu, se sparià de puterea de viétia a ei, aruncà masc'a si isi reluà rolulu de tiranu.

Dar acest'a nu e unu lucru nou. Déca frundiarimu istori'a, vedemu, cá incidentulu acest'a s'a mai repetitu. De câte ori natiunea româna s'a înnaltiatu din pulvèrea îngenuchiării sale, de câte ori Românnulu a datu proba de nobilulu sânge ce curge în vénile sale: totdeuna a vinitu turm'a dușmanilor si i-au smulsu aripele libertătii.

Repeti-se-va si de asta-data casulu acest'a? Ba! nu se mai póte. Când o natiune este astfel petrunsa de simtiulu libertătii, când ea a datu atâte probe de viteji'a sa: nu mai are de ce sè se téma.

*

Si de ce ne-amu teme noi? Numai acél'a se póte teme, care n'are putere de viétia, care nu si-a îndeplinitu misiunea.

Nu ni-amu îndeplinitu noi misiunea? Statu-amu însedar p'acestu pamêntu? N'amu luptatu in siru de secolu în contra barbarismulu? N'amu aperatu totude-una libertatea? Nu facemu parte din gîntea latina?

Ce a fost gîntea latina p'acestu pamêntu? Cetiti poesí'a premiata din nr. trecutú a dlui Alecsandri, si acolo veti gasí respunsulu ei:

„O! Dómne, 'n lume cât am statu
În ochii sei plini de-admirare
Pe tine te-am reprezentatu!“

„Osîfu Vulcanu.“

P u n c i u.

Archiducele Albrecht petrece la Paris. Dílele trecute presiedintele republicei dete unu prândiu în onórea lui. Cu ocasiunea aceea se petrecù o șcena picanta.

Între bucatele servite la mésa figurau — din întèmplare séu cu alusiune, nu se șcúe — si aceste: „Bombe Solferino“ si „Rocher Magenta.“

Archiducele observându acést'a, díse lui Mac Mahon, dupa ce se servi si înghiaçiat'a:

— „Înghiaçiat'a-Sedan“ a dtale mi-a placutu fórtè, vreu s'ò gustu înc'odata.

*

Convorbire dupa revolt'a cea mai nóua din Constantinopolu:

Abdul Hamid: Cum se afla bunulu meu frate, Murad?

Ministru: Dênsulu e înca totu nebunu, înnaltiata împerate!

Abdul Hamid: Dóra éراسi are vointia sè ocupe tronulu?

Ministru: Chiar asíá de tare nebunu nu este elu.

*

— Masèrea verde e acuma o noutate, nu-i asíá?
— De risu. O noutate? Eu am mâncatu masèrea verde înca în — anulu trecutú.

Literatura si arti

* „**Motii si Curcanii.**“ Sub titlulu acest'a primiramu de la București o frumoasă broșura, care conține două conferințe ținute de dlu A. I. Odobescu în Ateneulu din București. Prim'a conferința, Motii, conține „Rescôl'a Românilor Ardeleni sub Horia în 1784—5“, — si a două, Curcanii : „Luarea Rahovei de catra oștirile românești, la nov. 1877.“ — Amândouă sânt scrise cu acelu stilu frumosu românescu, care de multu au înalțiatu pe autorulu în sirulu celor mai buni prosatori ai noștrii. Prețulu 2 lei noi.

* **Istori'a Românilor frantiozesece.** Sânt patru ani de când dlu Hasdeu a publicatu partea I. din „Istori'a critica a Românilor. În primul volumu eruditulu nostru istoricu tratéza despre întinderea teritoriala a României, si prin urmare si despre drepturile ei asupra Basarabiei. Acestu volumu este deja de vr'o trei ani tradusu în limb'a franceza de dlu Fridericu Damé. Dilele trecute — dîce „Românulu“ de unde scótemu aceste sîre — vorbindu-se despre însemnatatea acestei scrieri si despre interessulu ce are Români'a d'a se publicá îndata, pentru cá strainii sè cunoșca deplinu drepturile României, dlu deputatu T. Bagdat oferí sum'a de 600 franci pentru înmediat'a tiparire si respândire a acestei scrieri. Numitulu diuaru crede, cá peste vr'o 15 zile cartea tradusa va si esí.

* **Dlu Iosif Popu,** jude cercualu regescu în Brașovu, a scosu de sub tiparu opulu seu anunțiatu si de noi : „Manualu a supra procedurii în cauzele mai menunte processuale civile“, scrisu pe sém'a poporulu român, si în specialu pentru judecatoriile comunale.

~ **Carti noué :** „Despre partidele politice“, de Gr. G. Pencescu, București. — „Considerațiuni generale a supra instructiunii primare“, conferința ținuta de Dimitrie Ghica, București. — „Consilii igienice pentru creșterea copiilor“, de dr. Dimitrie Cantemir, București. — „Trei șireti si doi ghebosi“, povești populare, anecdote, de Toma Vartie, București.

~ **O fapta patriotica.** „Roman'a Libera“ afla cá ministerulu de resboiu, împreuna cu alu instructiunii publice, din Români'a, au însărcinatu pe dlu Socec cu publicarea unei editiuni a poeziilor, în cari dlu Vasile Alecsandri cânta viteji'a oștenilor români, — spre a se împartí gratis în armata.

~ **Din „Istori'a resboiului din orientu,“** tiparita la București sub îngrijirea dlui D. Laurianu, cu colaborarea dlor I. Manliu si D. Miron, a esítu broșur'a a șeptea.

* **Diurare noué.** „Miculu Jurnalul,“ apare în tóte zilele la București. — „Tob'a,“ în Craiova. — „Cabinetulu de lectura,“ fôia beletristica, la Iași.

Biserica si scôla.

* **Sinodulu archidieceșanu din Sibiu** în șiedinti'a a șeptea întâiu a transpusu la comisiunea pentru propuneri unele propuneri de natura atât de delicata, încât despre un'a ênsusi Esc. Sa metropolitulu a declarat, cá aceea este unu atentatu îndreptatu oblu în contra persônei sale; apoi a continuatu desbaterea regulamentulu afacerilor interne ale consistoriului. În șiedinti'a a opt'a deputatulu Baiulescu facú o interpelațiune în privinti'a censurării manualelor subșternute consistoriului spre acestu scopu, si dupa ce presidiulu promise, cá va purtá grige, cá astfel de manuale pe viitoru sè se censureze la tim-

pulu seu, se continuă si se încheiă desbaterea regulamentulu consistoriului; apoi urmă desbaterea asupra raportulu comisiunii generale despre dreptulu de proprietate, de administrare si de dispunere asupra tipografiei archidieceșane, si se decise, cá dreptulu de proprietate si de dispunere este alu archidieceșei, dar dreptulu de administrare este alu comisiunii administrative instituite prin testamentulu întemeiatorulu Siaguna; în privinti'a regulării fôii „Telegraful Român“, de óra-ce acest'a nu este unu diuaru oficialu alu archidieceșei, sinodulu nu s'a simțitu chiamatu a-i regulá posițiunea. În șiedinti'a de dupa mîdiadi, la propunerea dlui V. Romanu, s'a alesu o comisiune, care — dimpreuna cu comisiunile esmise din celelalte sinóde — sè caute a delaturá pedecile ce stau în calea funcțiunării regulate a organismulu metropolitano, — membrii comisiunii sânt domni : I. Hanea, A. Trombitasiu si N. Stravoiu. — În șiedinti'a a nou'a s'a desbatutu raportulu presidiulu, prin care se aréta cauzele din cari nu s'a împartitu la timpu ajutorulu de statu si din cari nu s'a înfașisiatu la imperatulu deputatiunea alésa în sesiunea anulu trecut, cu scopu de a mijloci restabilirea hotaririi primitive față de acelu ajutoru; în urma procederea presidiului se justifică, ceréndu-se cá deputatiunea sè se presinteze la timpu oportunu la locurile mai înnalte. S'a mai desbatutu o propunere a presidiului, prin care avea sè se reguleze pe viitoru dreptulu testamentaru alu archiepiscopulu, — dar peste ast'a se trecú la ordinea dilei, de óra-ce statutulu organulu reguléza dreptulu archiepiscopulu în asta privinti'a. În șiedinti'a a dîceea, cea mai de pe urma, s'a desbatutu si primitu raportulu comisiunii pentru bugetulu casei, alu comisiunii pentru propuneri, — apoi sesiunea anulu presentu alu sinodulu se încheiă. Deci încheiămu si noi aceste extracte facute dupa „Telegr. Rom.“

* **Sinodulu eparchialu aradanu** în șiedinti'a sa de la 26 apr. a decisu : sè se sustina si mai departe pracs'a învetiătorésca de doi ani pretinsa de la candidații de preotia, amplificându-se dispositiunea în privinti'a acést'a astfel, cá 1. ascultatorii de teologia sè se califică nu numai în pedagogia si metodic'a generala, ci si în metodic'a speciala si în scôl'a practica, — 2. teologulu astfel absolutu, în lips'a de recurenti pedagogi, póte sè se aplice de învetiatoru cá si preparandu absolutu, — 3. dîca acelu teologu vré sè fia învetiatoru definitivu, se cere cá dupa pracs'a de doi ani sè faca esamenulu de calificatiune învetiătorésca, — 4. cu ocasiunea concurselor dintre indiviții de calificatiune egala sè fia preferiti cei cari au funcționatu cá învetiatori, — 5. afara de aminti'a preferinția nu esistu mijloce silitóre séu pedepsitóre pentru a se aplicá teologii de învetiatori. S'a raportatu, cá lefile învetiătorésce s'au înbunetatitu în 11 comune. Sinodulu a însărcinatu pe ambele consistorie, din Arad si Orade, cá si pe viitoru sè se țina conferinție învetiătorésce si cursuri supletorie în fia-care anu. Apoi s'a aretatu, cá în anulu trecut s'au deschisu 16 școli noué. Se presinta ștatic'a școlilor din diecesa, pe care o vom reproduce cu altă ocasiune, observându acuma, cá aceea e fôrte trista. În fine s'a decisu, cá de aci nainte sidocsi'a episcopésca, sè se încasseze pe calea consistorielor, ér convenția episcopésca sè se încasseze atât în parțile unguene, cât si în cele banatice pe calea organelor administrative.

✓ **Statistică a studenților români.** Societatea „Romania-Juna“ a junimei române din Viena, dorindu a compune și a publica o statistică a tuturor studenților români aflați la școlile superioare ale Europei, cere concursului publicului român, alu decanatelor de la institutele superioare române cu rangul academic, și cu deosebire concursului studenților români de pe la diferitele universități, rugându-se a-i împărtăși cel mult până la 1 oct. st. n. a. c. numele, specialitatea studiului și locul nașterii studenților români din respectivul oraș, — asemenea și numele și ocupațiunea părinților acelora.

✓ **Unu nou dr. de filosofie.** Dlu Lazaru Petroviciu, carele — că stipendist alu diecesei Aradu — a studiat cursul de trei ani la facultatea filosofică a universității d'acei, în septemân'a trecută făcând doctoratul în filosofie cu succesu laudabilu, avându că studiu principalu pedagogia, și că secundare: filosofia și limb'a și literatur'a română. Noulu doctor este unu colaboratoru alu foii noastre, în care a lucratu sub numele „Lazaru P. Petrinu,“ — de aceea avem cauza dubla a-lu feliicită Institutulu clericalo-pedagogicu din Aradu va câștigă printr'ensulu unu bunu profesor. Înse înainte de a-si ocupă catedr'a, dlu Petroviciu doarece să meargă a-si completă studiile la vr'o universitate din străinătate; dieces'a Aradului va face dar unu pasu foarte salutaru în interessulu ei de cumva va dá acestui tineru diligentu mijlocele necesare.

✓ **Esamene professorale.** Dlu Ioanu Ciocanu, fost stipendist din Naseudu, a făcutu la facultatea filosofică a universității d'acei esamenu professoral, avându că studiu principalu limb'a și literatur'a română, și că secundarie: geografia și istoria. Asemene și dlu Josifu Goldisiu, professoru de limb'a și literatur'a română la liceulu din Aradu, făcând esamenu professoral din acestu studiu, avându să mai facă la érna altulu din limb'a latină.

✓ **Din Resiți'a montana (Banatu)** ni se scrie, că zelosulu învetațorului de acolo, dlu Ionu Simu, a început să înființeze o bibliotecă pentru copii; asemenea alta bibliotecă pentru adulți. Totu de acolo primim știrea, că și corulu a reînviat; magistrulu corului e dlu I. Kolosi, conducătorulu dlu Iosif Baltezanu, cassaru dlu Iosif Pociariu, și controlorulu dlu Grigoriu Balanescu. Cântăreți sânt 35 de énsi, contribuitori peste 50, tax'a lunară 25 cr.

✓ **Unu nou dr în medicina.** Dlu Ioanu Uilacanu, unu tineru din Transilvania, la 22 maiu fu promovatu la universitatea din Budapesta că doctor în științele medicale.

Societati și institute.

✓ **Societatea „Transilvania“** din Bucuresci a tinut în lun'a lui martie adunarea extraordinară pentru revizuirea statutelor și aflarea modulu cum s'ar pute mai bine eternisă memoria repausatulu fostu președinte A. Papiu Ilarianu. După ce se făcua unele modificări în statute, relativu la eternisarea memoriului lui Papiu s'a decisu, că Societatea să înființeze unu stipendiu universitaru cu numele A. Papiu Ilarianu, și să se facă unu portretu coloratu alu repausatulu. Apoi se desbatu bugetulu anulului 1878, venitululu curatu fiindu 9648 lei, pentru stipendie și alte spese s'a destinatu 5545 lei, éra pentru industria, meserii și alte ajutóre de învetațimentu 4103 lei.

✓ **Societatea de asigurare „Dacia“** din Bucuresci și-a tinut adunarea generală la 30 aprilu (12 maiu.) Președintele Societății, dlu B. Boerescu — precum ni spune „Press'a“ — citi raportulu anualu, care aréta unu escedentu pentru 1877. Dlu Boerescu a arétau, că numit'a societate a plătitu daunatilor, de la 1871 și până la 31 dec. 1877 o sumă de 14.000.000 lei. Acționarii s'au departatu deplinu mulțăminti.

✓ **Banc'a României.** Adunarea generală a acționarilor „Bancei României“ va avé locu la Londra în 1/17 iunie.

✓ **Societatea Petru Maior** a tinerimei române din Budapesta și-a închis ședințele la 19 maiu, cu care ocaziune s'a cetit și raportulu secretarulu, din care vom scóte și noi unele date.

✓ **Societatea de lectură a studenților români din Brasiovu** tinu la 14/28 maiu ședința publică literară în sal'a cea mare a gimnasiulu românu gr. or.

✓ **La Naseudu în 2 iunie** se tinu adunarea constituitoare a „reuniunii învetațorilor din fostulu districtu alu Naseudulu și tinutulu din giuru“, a carei statute s'au aprobatu de curéndu prin ministeriu. În adunarea acést'a se tinura și disertatuni de dnii învetațori: Iacob Popu, Petru Tofanu, Teodoru Rotariu, Ioanu Iarda, Isidor Titieni.

✓ **Societatea Alexi-Sincaiana** a teologilor din Gherla, după ce prin rescriptulu ministerialu din 5 aprilu s'a constatatu nevinovata, s'a restituitu în drepturile sale, și și-a reinceputu activitatea.

✓ **În Siomcuta-mare** la 30 l. tr. se tinu adunarea „reuniunii învetațorilor români din Chioru.“

✓ **Reuniunea sodalilor români din Sibiu** tinu adunarea sa generală înca la 30 aprilu, sub preșidiulu dlui N. Cristea, carele deschise adunarea cu o cuvântare potrivită. Apoi se ceti raportulu comitetulu și în urma se alese comitetulu celu nou. Președinte și vice-președinte fure realesi dnii N. Cristea și N. Simțion, cassaru George Bogorin, controlorulu N. Marcu, notaru V. Petruțiu. În comitetu V. Chereși, E. Munteanu, D. Dipon, T. Mihailoviciu, D. Salciu, C. Dragosiu, I. Caicutiu, I. Ionasiu. Din raportulu comitetulu amintim — după „Telegr. Rom.“ de unde scótemu acést'a notiția, — că în decursulu anulului a contribuitu foarte multu la înaintarea reuniunii dlu parocu și professoru de cântări D. Cuntianu și dlu N. Petrescu, celu d'ântăiu instruindu gratuitu pe membrii în music'a vocală, și celu din urma asemenea în cunoștințele istorice.

Ce e nou ?

✓ **Unu nou atentatu asupra împératulu Vilelmu.** Dumineca, la 2 iunie, după miédjadi la 1 óra și 30 minute, pe când împératulu Vilelmu se 'ntorcea a casa cu trasur'a, unu individuu puscă spre elu de dóue ori. Împératulu fu ranit, dar ból'a lui nu e periculósă. Numele atentatorulu e dr. Nobiling.

✓ **Marele succesu alu dlui Vasile Alecsandri** la concursulu pentru cântulu latinu a umplut de bucuria și de mândria tóte ânimele române. Îndata după esírea în publicitate a șcirei importante, marele nostru poetu primí o multime de felicitări din tóte părțile. Triumfulu dlui Alecsandri este cu atât mai vértos strălucitu, căci concurentii au fost numerosi: francesi, italieni, spanioli și portugesi. Poetulu nostru premiatu fu chiamatu îndata la Montpellier, unde

se tineă adunarea Societății limbelor romane, înse împedecatu de cauze familiare nu se putu duce. Acuma cânteculu încununatu se va traduce în tôte limbele neo-latine, si facându-i-se musica, se va cântă pretotundene că imnu alu gintei latine.

Caletori'a Domnitorului Românilor. La 12/24 maiu demineti'a Domnitorulu a parasitu Curtea de Argesu, si a plecatu spre Câmpu-Lungu, fiind pretotundene întimpinatu cu entusiasmu. La Musietesçi M. Sa a decoratu pe invetiatorulu cu medalia. La Domnesçi a consolatu pe veduvele soldaților ca diuti in lupta si a decoratu pe unii raniti. La Câmpu-Lungu primirea a fost entusiastica, la bariera eră ridicatu unu arcu de triumfu; ântâiu s'a celebratu unu Te-Deum; tôte casele au fost decorate pompos, tôte fereștile pline de dômne si domnișóre în costume naționale, cari se întreceau a aruncă flori; sér'a Mari'a Sa a facutu o plimbare prin orasiu. În diu'a de 13/25 maiu Mari'a Sa facu o escursiune la manastirea Rucar. La 14/26 maiu a pornitu din Câmpu-Lungu la Tergoviște, unde ssemene fu primitu cu acelasi entusiasmu, sér'a orasiulu eră iluminatu. La 15/27. Mari'a Sa s'a rentorsu la Bucuresci, unde l'a întimpinatu Dômn'a cu ministrii.

Domnitorulu Românilor a adressatu ministru-lui presiedinte o scrissóre, prin care il rôga a aretă tuturora viu'a sa multiamita pentru tôte urările si felicitările facute cu ocasiunea serbării aniversării suirii sale pe tronulu României, si dice între altele: „Aceste manifestări, în urm'a evenimentelor prin cari a trecut tu tîer'a, în urm'a sacrificielor ce a fost nevoita a îngaduși si este gata a îngaduși înca pentru independenția si marirea ei, au fost îndoitu de scumpe pentru mine, si mi-au datu încrederea, că cu ajutorulu a totupaterniculu si cu barbatia fiilor ei, România va șci a eși cu bine din greutățile ôrei presente.“

Mai multi cetateni din Bucuresci, mare parte deputati, cu ocasiunea inaugurării festivitatilor latine de la Montpellier, — precum ni spune „Dorobantiulu“ — au adressatu comitatulu diriginte o telegrama de felicitare în numele compatrioților lor, invitându congresulu că sesiunea viitoare (Septembre 1879) s'o tina în București. Comitatu a respunsu telegraficu d-lui Ureehia, că „multiamesce cu emotiune si că primeșce propunerea cu bucuria, în numele Latinilor întruniti la Montpellier.“

Orisonulu politicu pare că se mai inseninéza. Se scrie, că congressulu în fine totusi se va întruni, si a nume la Berlin. Între-aceste atât Angli'a, cât si Russi'a se gata de resboiu. Austro-Ungaria fortifica passurile transilvane, si a ocupatu Orșiova-nouă (Ada-Kaleh) de unde turcii au esitu.

Memori'a lui Voda Cuza. La 6/18 maiu s'a serbatu la moși'a Ruginosa, nu departe de Iasi, pomenirea de alu 5-le anu a lui Voda Cuza, cu care ocasiune — dupa obicei — s'au împartitu ajutóre la cei saraci. Veduv'a fostulu domnitoru, principessa Elena, a tramisu si de asta-data o frumoșă cruce négra de abanos, în mijloculu unei ghirlande de argintu, tintuita în lemnu, pe care se vedu totu în argintu inițialele „A. C.“, de desubtulu ghirlandei se citeșce următoarea inscripțiune: „Jale eterna. Spre pomenire. 3 maiu 1878.“ Conturul crucei este ornatu cu o ghir-

landa de flori. Acestu daru a sositu în diu'a de 3 maiu la stația de la Ruginosa, si lad'a ce continea crucea a fost immediatu transportata la palatu si deschisa în presinti'a unei numerosu publicu. Serviciulu divinuu s'a sevêrsitu de catra protoierulu judetului la care au asistatu unii din membrii familiei repausatului.

Processele de pressa ale Gazetei Transilvaniei, cari aveau sê se pertracteze la 14 si 28 I. tr. la curtea cu jurati în Sibiu s'au amânatu érași din caus'a bôlei dlui Jacob Muresianu.

Serbarea Voltaire. La 30 maiu se serbă în Paris aniversari'a de o suta de ani a mortii lui Voltaire, la care luara parte numai republicani. Serbarea se facu prin doue festivități literare: în teatrulu Gaité si în Cirque Myers. Se tinura multe vorbiri, între alții vorbi si Victor Hugo.

Sialulu Persiei, precum scriseram mai de multu, a plecatu de-a casa în Europa. La mijloculu lunei trecute elu sosi în Russi'a unde — la Petersburg si Moscva — fu primitu cu multa pompa. Nu peste multu dênșulu va sosi la Vien'a.

Calindaru nou în Russi'a. Din Petersburg se scrie, că guvernulu russescu are intențiunea d'a înlocuși calindaru lu julianu cu celu grigorianu. Proiectulu privitoru la caus'a acest'a s'a transpusu academiei de științe din Petersburg.

O sarutare scumpa. Istori'a s'a petrecutu în America la Bethleem. Unu adoratoru de femei, James Whitbeck, ceru de la o dama — Margareta Meade — o sarutare, pe când barbatulu dênșei nu se află a casa. Si fara sê aștepte respunsulu, elu își întinse brașele catra ea. Dn'a Margareta înse i trase o sânta palma, si fugindu în casa, setosulu de sarutare remase cu buzele umflate. Ea înse nu se multiamă cu atât'a, ci consultându pe barbatulu ei, intentă lui Whitbeck unu processu. Acest'a fu condamnatu a plăti 400 de dolari. „Celu pușin de-asău fi sarutatu-o!“ — esclamá elu platindu sum'a.

Post'a Redactiunii.

Dni S. Fl. M. in Siretiu. Numere din 1874 nu mai avemu de fel la dispozițiune.

Dni G. Tr. in Carausebesiu. Caus'a că pentru fia-care esemplaru din dînuarele tramise de la noi în provinciile austriace acolo se plateșce câte unu cruceru, e, că aice ștergându-se timbrulu de dînuare, ceea ce acolo existe si acuma, guvernulu austriacu prin modulu acest'a se recompenséza pentru dînuarele cari mergu d'aice acolo netimbrate.

Din caus'a serbatorilor, tipograffa remânându închisa doue dile, „Familia“ nu va aparé în joi'a viitoare. Că înse onorab. publicu sê n'aiba nici o scadere, cuprinsulu acelu numeru se anticipa la nrulu de față, si astfelu acest'a apare în o còla întrega.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. 1878. Calea țierei nr. 39.